

PL

fortia nūq̄ tam cessabat abellis: et potius volebat perire q̄
nō temptare libertate. quis sit ille que nō tedeat longitudo
belloꝝ legendo et scribendo que nō fatigauerūt ipsi fan
entes.

7

Paprius cursor sicut scribit Titus Livius lib. decimo
Ab urbe condita. creatus ē cōsul cū quodā carulio.
Sanctes sumy viribus parauerūt exercitus. pena
capitalis erat quicūq; nō faceret se periri. fās plurimis
sacrificijs sanctes astiterūt se uicamto nō recedere exa
cie et om̄s recedentes occidere. fortitudo exercitus eoz erat
circa quadraginta milia viroz. eoz sedecō milia erat re
splendentes armis. Alius exercitus plus q̄ uiginti milia ho
minū habuit. nō dimissis pōri nisi insignibus. paprius
cursor duxit exercitū Aquilonā ciuitate et arengā font
ad fues iter alia mōes q̄ crepte nō facebat vulnere et hasta
Romana trāsibat parma picta et aurata nā dāes san
ctum aurea et argentea olim apatce suo fuerat cesa. It
utraq; ps venit ī pugnā quidā coruus ante cōsulē clara u
ce cantauit. cōsul letus eo augurio signa et clamores
leuari mandauit. Ex udele plū cōmissū fuit. paprius
cōmissat cū dā nautio ut cū portatoribz et mulis locatis ce
culta ī mōte expectaret signū ab eo. de ude descendere et tra
hēs frondes et Ramos pterea ut comouēt puluere. papri
us sedes equo et p̄ma signa clamauit q̄ cōpocius suus
carulius obtinuerat cominū ciuitate quā obsidebat et
iā victor nō erat alogē et iō temptaret uincē p̄ q̄ glōia
alterius exercitus esset. It̄ plū īstauratū fuit. San
ctes superati et fugati sūt. eodie apud Aquilonā om̄sa sūt

capitū uiginti
intum